

קוראים יקרים! - אנו מתחילים שוב, הספר הקדוש 'ספורי מעשיות' שספרה רבנו הקדוש!

'השתוקקות' ו'כסופים', הכל כדי לקרב הגאולה. (ר'
לוי יצחק בנדר - לנית חו)

וזהו שכתב רבנו: "שהלך במדבריות ויערות ושדות
וכו' - כל אלו מרמזים על עבודת השם במסירות
נפש, בתפלה והתבודדות ויצעקה להשם יתברך,
שעל ידי זה זוכה למצא מקום הבת מלך שנגאדה.
(ר' לוי יצחק בנדר - לנית חו)

השם יתברך יעזרנו, שנגזפה למצא ה'בת מלך,
ולהחזירה לאביה המלך, ונגזפה במהרה בימינו
לגאולה השלמה עם משיח צדקנו וכל הצדיקים,
אמן.

רמז: בסוף גימטריא נחמן" 148 - שעל ידי הצדיק האמת, שהוא
רבנו ז"ל שספר המעשה הקדוש הזה, נזכה 'בסוף' למוצא

ומעשה זו היא בכל אדם ובכל זמן, כי גם בכל אדם בפרטות,
עובר עליו כמעט כל מעשה זו כלה וכו', ואפילו אנשים
פשוטים לגמרי והמוזעם שאין יודעים בין ימינם לשמאלם
וכו'. וכל אחד כפי מה שאזכה לעסק בעבודתו, שעל ידי זה
עוסק כפיכחול לחפש ולבקש השכינה וכנסת ישראל
להוציאה מהגלות - כמו כן כפיכחול השכינה מתגלית אליו
וכו', ובאה אליו פסתר, ומגלית לו מקומה ומושב, ומה
לעשות בשבילה, באפן שזיכה למצאה וכו'. והמעין בכל זה
בעיני האמת, בין היטב כמה וכמה צריכין להתחזק בעבודת
השם, ואיך ועד היכן צריכין להיות עקשן גדול בעבודת
השם, בלי שעור וערה ומספר, כל אדם ואדם לפי מדרגתו
ולפי עליותיו וירידותיו, ואפילו אם עבר מה שעבר וכו'. ראה
והבן והבט על כל פרט ופרט מהמעשה, ותבין רמזים
והתעוררות נפלא, כמה צריכין להתחזק לדרש ולחפש
ולבקש את עבודת השם תמיד וכו'.

(הקדמה שניה ממוהר"ת לספורי מעשיות)

באותו הזמן שהתחיל רבנו ז"ל לעסק בספורי
מעשיות, אמר בפרוש בזה הלשון: "הנני אתחיל לספר
מעשיות" (איך וועל שוין אנהייבן מעשיות דערציילן). וכונות
דבריו היה, כמו שאומר: מאחר שאינו מועיל לכם
לשוב אל השם יתברך על ידי התורות והשיחות
הקדושות - על כן הוא מתחיל לעסק בספורי מעשיות.
(הקדמה ראשונה ממוהר"ת לספורי מעשיות)

ואמר רבנו ז"ל: העולם אומרים: "ספורי מעשיות
מסגל לשנה!" - ואני אמרתי: "שעל ידי ספורי מעשיות
מעוררין בני אדם משנתם!" (תניימוהר"ן כה)

מעשה ראשונה היא: 'אבדת בת מלך', רבנו ענה ואמר:
"בדרך ספרתי מעשה". בקיץ שנת תקס"ו נסע רבנו
לדרך למדוודיבקע וסביבותיה, ושם התחיל לספר
מעשה ראשונה שב'ספורי מעשיות'. וכשבא מהדרך -
מספר רבי נתן: שהייתי אצלו, וחזר וספר לפנינו אותה
המעשה, ואמר: "בדרך ספרתי מעשה" וכו'.

והמעשה הראשונה הזו - היא כהקדמה כללית על כל
המעשיות שלאחריה! (ר' אברהם ב"ר נחמן)

ואמר רבנו: "שכל מי שהיה שמעה, היה לו הרהור
תשובה!" - פן הוא בכל דבור של רבנו, שכל
השומע דבור מרבנו, הן מפיו הקדוש בחיים חיותו,
והן כהיום, השומע דבור שאומרים בשם רבנו, או
הלומד ספריו הקדושים - מבטח לו שהיה לו
הרהור תשובה. (ר' לוי יצחק בנדר - לנית חו)

עמד השני למלכות... והיה מבקשה זמן רב מאד! -
הרבה אנשים רוצים לעזר ולעשות ולפעל לחפש
את ה'בת מלך', אבל מסירות נפש ללכת עד הסוף,
זה יש בעקר "לשני למלכות", שהוא צדיק גדול
מאד, ש'רש נשמות' ישראל (ר"ת שג"י), "והוא היה
מבקשה זמן רב עד שבסוף מצאה" - ובזכותו נזכה
גם אנו למצא אותה. (ר' לוי יצחק בנדר - לנית חו)

"ועתה מספר רבנו איך בקשה עד שמצאה" - מקדם
אומר רבנו שמצאה, ורק לאחר מכן מספר רבנו
איך בקשה - וזה התחזקות עצומה, שקודם צריך
כל אחד להאמין: שאם מחפשים ומבקשים את
הבת מלך' (כנני לשכינה הקדושה ולכנסת ישראל), בסוף
ימצא אותה. ורבנו למד אותנו איך מבקשים אותה,
ולכן הרבה עלינו עצות נפלאות של 'תפלה'

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה א' - מאבדת בת מלך שספרה רבנו נחמן מברסלב זיע"א

ענה ואמר:

בדרך ספרתי מעשה,

שכל מי שהיה שומעה היה לו הרהור תשובה.

וזו היא:

מעשה במלך אחד, שהיו לו ששה בנים ובת אחת. ואותה הבת היתה חשובה בעיניו מאד, והיה מחבבה ביותר והיה משעשע עמה מאד.

פעם אחת היה מתועד עמה ביחד באיזה יום ונעשה ברגז עליה, ונזרקה מפיו דבור: שה'לא טוב יקח אותך (דער ניט גוטער זאל דיך נעמען).

בלילה הלכה לחדרה, ובבקר לא ידעו היכן היא. והיה אביה מצער מאד והלך לבקשה אנה ואנה.

עמד השני למלכות, מחמת שראה שהמלך מצטער מאד, ובקש, שיתנו לו משרת וסוס ומעות על הוצאות, והלך לבקשה. והיה מבקשה מאד זמן מרבה מאד עד שמצאה.

(עתה מספר איך בקשה עד שמצאה).

והיה הולך אנה ואנה זמן רב ובמדבריות ובשדות וביערים והיה מבקשה זמן רב מאד.

והיה הולך במדבר, וראה שביל אחד מן הצד, והיה מישב עצמו: באשר שאני הולך כל־כף זמן רב במדבר ואיני יכול למצאה, אלך בשביל הזה, אולי אבוא למקום ישוב; והיה הולך זמן רב.

אחר־כך ראה מבצר (שקורין שלאס), וכמה חילות היו עומדים שם סביבו. והמבצר היה נאה ומתקן ומסדר מאד עם החילות, והיה מתירא מפני החילות, פן לא יניחוהו לכנס.

והיה מישב עצמו: אלך ואנסה. והשאיר הסוס והלך להמבצר, והיו מניחים אותו, ולא עכבוהו כלל. והיה הולך מחדר לחדר בלי עכוב, ובא לפלטין אחד וראה, שישב שם המלך בעטרה, וכמה חילות שם וכמה משוררים בכלים לפניו, והיה שם נאה ויפה מאד, והמלך ושום אחד מהם לא שאלוהו כלל.

וראה שם מעדנים ומאכלים טובים, ועמד ואכל והלך ושכב בזוית לראות מה נעשה שם, וראה שהמלך צוה להביא המלכה. והלכו להביא אותה, והיה שם רעש גדול ושמחה גדולה, והמשוררים היו מזמרים

וּמְשׁוֹרְרִים מְאֹד, בְּאֲשֶׁר שֶׁהֵבִיאוּ אֶת הַמְּלָכָה.
וְהַעֲמִידוּ לָהּ כְּסֵא וְהוֹשִׁיבוּהָ אֶצְלוֹ,
וְהִיא הִיְתָה הַבַּת מֶלֶךְ הַנִּ"ל, וְהוּא (הֵינּוּ הַשְּׁנַי
לְמַלְכוּת) רָאָה וְהִכִּירָהּ.

אַחֲר־כֵּן הִצִּיצָה הַמְּלָכָה וְרָאָתָה אֶחָד,
שֶׁשׁוֹכֵב בַּזֹּוֹיֹת וְהִכִּירָה אוֹתוֹ. וְעַמְדָה מִכְּסֵּאָה
וְהִלְכָה לְשֵׁם וְנִגְעָה בּוֹ וְשָׂאָלָה אוֹתוֹ: הֲאֵתָה
מִכִּיר אוֹתִי? וְהִשִּׁיב לָהּ: הֵן, אֲנִי מִכִּיר אוֹתְךָ;
אֵת הִיא הַבַּת מֶלֶךְ שֶׁנֶּאֱבְדָה.

וְשָׂאֵל אוֹתָהּ: הָאֵיךְ בָּאת לְכָאן? וְהִשִּׁיבָהּ:
בְּאֲשֶׁר שָׂאֲבִי הַמֶּלֶךְ נִזְרַק מִפִּי דְבוֹר הַנִּ"ל,
וְכָאן, הַמְּקוֹם הַזֶּה, הוּא 'לֹא טוֹב'.

וְסִפֵּר לָהּ, שֶׁאֲבִיָּהּ מִצְטַעֵר מְאֹד וְשֶׁהוּא
מִבְקָשָׁה כִּמָּה שָׁנִים. וְשָׂאֵל אוֹתָהּ: אֵיךְ אֲנִי
יָכוֹל לְהוֹצִיא אוֹתְךָ? וְאָמְרָה לוֹ שֶׁאֵי־אֶפְשֶׁר
לָךְ לְהוֹצִיא אוֹתִי כִּי אִם כְּשֶׁתִּהְיֶה בּוֹחֵר לָךְ
מְקוֹם וְתִהְיֶה יוֹשֵׁב שָׁם שָׁנָה אַחַת,

וְכָל הַשָּׁנָה תִּתְגַּעְגַּע אַחֲרֵי לְהוֹצִיא אוֹתִי,
וּבְכָל זְמַן שֶׁיְהִי לָךְ פְּנָאִי, תִּהְיֶה רַק מִתְגַּעְגַּע
וּמִבְקָשׁ וּמִצְפָּה לְהוֹצִיא אוֹתִי וְתִהְיֶה מִתְעַנָּה,
וּבַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן מִהַשָּׁנָה תִּהְיֶה מִתְעַנָּה וְלֹא
תִישָׁן כָּל הַמַּעַת לַעַת.

וְהִלֵּךְ וְעָשָׂה כֵּן. וּבִסוּף הַשָּׁנָה בַּיּוֹם
הָאֲחֵרוֹן הִיָּה מִתְעַנָּה, וְלֹא הִיָּה יֹשֵׁן וְעַמַּד

וְהִלֵּךְ לְשֵׁם. וְהִיָּה רוֹאָה אֵילָן, וְעָלָיו גְּדָלִים
תְּפוּחִים נְאִים מְאֹד. וְהִיָּה מִתְאוּהָ לְעֵינָיו
מְאֹד, וְעַמַּד וְאָכַל מִשָּׂם,

וְתִכְרַף שֶׁאָכַל הַתְּפוּחִים, נִפְּל וַחֲטָפוּ שָׁנָה, וְהִיָּה
יֹשֵׁן זְמַן מְרֻבָּה מְאֹד. וְהִיָּה הַמְּשָׁרֵת מְנַעֵר
אוֹתוֹ, וְלֹא הִיָּה נֶעוֹר כָּלֵל.

אַחֲר־כֵּן הִקְיִץ מְשִׁנָּתוֹ וְשָׂאֵל לְהַמְּשָׁרֵת: הֵיכָן
אֲנִי בְּעוֹלָם?

וְסִפֵּר לוֹ הַמַּעֲשָׂה. (הֵינּוּ הַמְּשָׁרֵת סֵפֵר לְהַשְּׁנַי
לְמֶלֶךְ הַמַּעֲשָׂה וְאָמַר לוֹ) שֶׁאֵתָה יֹשֵׁן זְמַן מְרֻבָּה
מְאֹד זֶה כִּמָּה שָׁנִים, וְאֲנִי הֵייתִי מִתְפַּרְנֵס
מִהַפְּרוֹת. וְהִיָּה מִצְעֵר עֲצָמוֹ מְאֹד.

וְהִלֵּךְ לְשֵׁם וּמִצָּא אוֹתָהּ. וְהִיְתָה מִצְטַעֵרֶת
לְפָנָיו מְאֹד, כִּי אֵלוּ בָּאת בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם, הֵייתְ
מוֹצִיא אוֹתִי מִכָּאן, וּבְשִׁבִיל יוֹם אֶחָד אֲבַדְתְּ.

אֲמַנֵם שֶׁלֹּא לֶאֱכֹל הוּא דָּבָר קָשָׁה מְאֹד,
בְּפֶרֶט בַּיּוֹם הָאֲחֵרוֹן, אֲזַ מִתְגַּבֵּר הַיִּצָּר הָרַע
מְאֹד. (הֵינּוּ שֶׁהַבַּת מֶלֶךְ אָמְרָה לוֹ, שֶׁעַתָּה תִקַּל עָלָיו
הָאֲזָהָרָה וְלֹא יִהְיֶה מְזָהָר שֶׁלֹּא לֶאֱכֹל, כִּי הוּא דָּבָר קָשָׁה
לְעַמַּד בּוֹ וְכו') בִּכֵּן תָּשׁוּב לְבַחֵר לָךְ מְקוֹם, וְתִשָּׁב
גַּם־כֵּן שָׁנָה, כַּנִּ"ל,

וּבַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן תִּהְיֶה רִשְׁאֵי לֶאֱכֹל, רַק
שֶׁלֹּא תִישָׁן וְלֹא תִשְׁתָּה יַיִן כִּדֵּי שֶׁלֹּא תִישָׁן, כִּי
הָעֵקֶר הוּא הַשָּׁנָה. וְהִלֵּךְ וְעָשָׂה כֵּן.

שם _____
 טלפון _____
 עיר _____

דעם רבינ'ס אעשיות

מבחן בסיפורי מעשיות

מעשה א' - מאבידת בת מלך (1)

א. מה אמרה הבת מלך לשני למלכות איך הוא יכול להוציאה משם?

- כשתבחר מקום ותישב שם שבוע ותתגעגע אלי ותהיה מתענה
- כשתבחר מקום ותישב שם חודש ותתגעגע אלי ותהיה מתענה
- כשתבחר מקום ותישב שם שנה ותתגעגע אלי ותהיה מתענה

יא. מה אמרה לו הבת מלך שהוא יעשה ביום האחרון?

- תהיה מתענה
- לא תישן כל המעט לעת
- שתי התשובות נכונות

יב. מה עשה השני למלכות ביום האחרון של השנה?

- טעם מהיין וישן זמן רב
- אכל מהתפוחים וישן קצת זמן
- אכל מהתפוחים וישן זמן מרובה

יג. כמה זמן ישן השני למלכות?

- זמן קצר (כמה לילות)
- זמן מועט (לילה אחד)
- זמן מרובה מאוד (כמה שנים)

יד. איך התעורר השני למלכות?

- המשרת העיר אותו והתעורר מיד
- המשרת העיר אותו ולא נעור כלל, רק אח"כ התעורר

הוא התעורר מיד לבד

טו. מה אמר השני למלכות כשהקיץ משנתו?

- למה אכלתי התפוחים
- למה ישנתי זמן רב
- היכן אני בעולם

טז. ממה התפרנס המשרת בזמן שהשני למלכות ישן?

- מהפירות
- מהמעין מים
- שתי התשובות נכונות

יז. מה אמרה הבת מלך לשני למלכות שיעשה ביום האחרון אחרי שהתעורר מהשינה?

- לא תישן ואל תשתה יין כדי שלא תישן
- לא תישן ואל תאכל כדי שלא תירדם
- לא תישן

א. מתי סיפר רבינו הסיפור של אבידת בת מלך?

- קיץ תקס"ה
- קיץ תקס"ו
- חורף תקס"ו

ב. מה אמר רבינו לפני שסיפר המעשה של אבידת בת מלך?

- בדרך ספרתי מעשה
- שכל מי שהיה שומעה היה לו הרהור תשובה
- שתי התשובות נכונות

ג. כמה בניים וכמה בנות היה למלך?

- ששה בניים ובת אחת
- ששה בנות ובן אחד
- שלשה בניים ושלשה בנות

ד. איזה דבור נזרק מפיו של המלך לבתו?

- שהטוב יקח אותך
- שה' יקח אותך
- שהלא טוב יקח אותך

ה. מי הלך לבקש את הבת מלך?

- הבנים של המלך
- השני למלכות
- המשרתים של המלך

ו. האם מצא את הבת מלך?

- לא
- כן, מיד

ז. כן, אחר שבקשה זמן מרובה מאוד

ז. איך היה נראה המבצר שראה השני למלכות?

- נאה ומתוקן
- מסודר עם החיילות
- שתי התשובות נכונות

ח. האם השני למלכות אכל מהמאכלים שהיה במבצר?

- כן
- לא
- רק שתה

ט. מה אמרה הבת מלכה על המבצר הנ"ל?

- שהמקום הזה הוא טוב
- שהמקום הזה הוא לא טוב
- הבת מלכה לא דברה על זה

ובסוף הוציאה - בהצלחה גדולה

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה ניתן לחייג לקו דעם רבינס אור 02-534-5040 - או לשלוח לפקס: 15326519611,

או ל: m025345040@gmail.com פאר אידיש רופט 02-5-3333-72